

1845-ben DEBRECZEN, Főter. 1829. szám a. m. k. posta atellenében.

ANN M. nagykereskedő és gyáros

50 krtól 30 frtig, 20, 15, 30, 15, 12

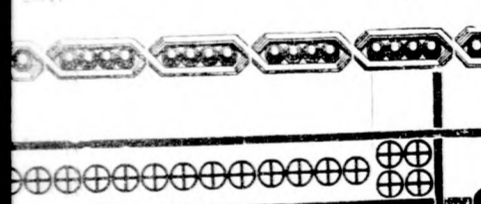
számban meg van jelölve, melyekből az üzletet szombantosan teljesítették.

vasárnap d. e. 10 órakor zárni

284)

24 ora alatt eltavított minden tyukszemet. Egy óra ára 60 kr. vidékre 80 kr. be...

TÁRCZAJA

Kezembe adom lelkemet. Regény egy kötetben. Írta: Vörösmarty János (Folytatás.)

Csodálatos, ez valami rendkívüli állapot. Azt képelem, hogy ott a kivilágított szobában nem Baráti, hanem ő van.

Most bizonyosan ajkamat csókolja meg... mindegyik... ekkor álom, mely alvás fosztott meg öntudatomtól.

Előfizetési árak: helyben, vagy postán küldve: Egész évre 10 frt - kr. Félévre 5 - - - Negyedévre 2 - 50 - Egy óra 1 - - -

Előrehozott helyben: Telegr. K. Lajos könyvtárszolgálatán és a kiadóhivatalban. (Főter. 1828. sz. alatti.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE. MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj: Négy hasábolos petti sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többi sorát 10 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.

Fölhívás előfizetésre!

A harmadik évnegyed közeledvén, bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket előfizetéseik megújítására, valamint mindazokat, kik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, e hátralékok kiegyenlítésére.

A reklám-csinálás, az öndicsérgetés, a sokat-ígérés nem a mi mesterségünk. Ezt a szerepet átengedjük másoknak.

A »Debreczen« előfizetési ára: Egy évre 10 frt. Fél évre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. Egy óra 1 frt.

A »Debreczen« szerkesztősége és kiadóhivatala.

A kecskeméti pártgyűlés.

Mindinkább tisztázódik a függetlenségi párt helyzete. A kecskeméti pártgyűlés is, mely vasárnap tartott meg, a vizsály kiegyenlítésének útját és módját kereste s örömmel látjuk, hogy politikai ellenfeleinknek azon törekvése, hogy az orsz. függetlenségi és 48-as körben kilört vizsályt a saját céljaikra aknázzák ki, csufos kudarcot fog vallani.

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Kezembe adom lelkemet. Regény egy kötetben. Írta: Vörösmarty János (Folytatás.) Csodálatos, ez valami rendkívüli állapot. Azt képelem, hogy ott a kivilágított szobában nem Baráti, hanem ő van.

nagyszámú választópolgársága jelenlétében tartotta meg vasárnap beszámolóját Horváth Ádám országgyűlési képviselő. A beszámoló, mely a délelőti órákban folyt le, megjelentek az országos függetlenségi pártgyűlésre érkezett különféle kerületi kiküldöttek is, nagy érdeklődéssel hallgatva az itt tartott szónoklatokat, melyek legnagyobb részben az országgyűlési függetlenségi és 48-as pártból kilépett képviselő eljárással a Kossuthnak ez ügyben legutóbb publikált nyilatkozataival foglalkoztak.

Délután megtartották az országos pártgyűlést. Ezt azonban nem lehet országosnak mondani, mert a választókerületek számát tevő része a pártgyűlést magát nem képviseltette. Összesen harminckét kiküldött vett részt az értekezleten, amelyek egyrésze választókerületek olvasó- és társaskörök képviselték.

A beszámolón és az ezt követő társas-ebéden, valamint a délután megtartott pártgyűlésen a lehető legobjektívabb modorban foglalkoztak a szónokok az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt ügyével, minden személyeskedés nélkül, hiven Kossuth Lajos üzenetének szelleméhez, melyre minden felszólaló, mint parancsra hivatkozott. Az értekezlet idevágó része annak kijelentésével végződött, hogy pártszakadást az egybegyűlétek csak akkor ismernek el, ha lesznek a pártban olyanok, akik Kossuth utasítása ellen fognak működni. Főlemlítésre méltó körülmény, hogy a pártgyűlés, mely a pártnak országos szervezése iránt is intézkedett s a szervező bizottság is kiküldötte, az országgyűlési képviselőket minden legesekélyebb beavatkozása nélkül, pusztán a választók beszélték, indítványozták és határoztak.

Horváth Ádámot kívül Kecskemétre érkeztek: gr. Karolyi Gábor, Beniczky Árpád, Tóth János, Uray Imre, Pogányi József, Sturmán György és Luby Géza orsz. gyűl. képviselők, kiket nagy lelkesedéssel fogadtak a

Ha a tavaszi nap melege áthatja a földet, teljes erővel tör elő a dus növényzet, rügyet bimbót hajt minden, életet követel, létjogát érvényesíti; így a szív is, ha telhez hasonló zsiabasztó létezésre volt is kárhoztatva a boldogság meleg sugara az öröm, remény, bizalom szeretet ezernyi úde virágát kezdi nyitni a kedély világában, egyszerű érezzük a tavaszt, saját lelkünkben.

kecskeméti elvtársak, valamint a több helyről érkezett küldöttek tagjai.

Horváth Ádám beszámolójában kijelentette, hogy ő most is ahhoz a programhoz ragaszkodik, a melyet választói előtt annak idején kifejtett.

Most alkalma nyílnék sok rágalmat visszautasítani, de csak a felreértések eloszlatására szoritkozok, mert előtte Kossuth akaratát szent s az ügyet jobban elmérgesíteni különben sem óhajta. Ő és társai Eötvös Karollyal kilétek — nem a pártból, hanem a pártkörből, nem azért, hogy új pártot alakítsanak, hanem azért, mert bizonyos irányzatokkal, bizonyos egyenekkel nem velték kivételnek elveik győzelmét. Óhajja a kibékülést, tehát hallgatni fog a személyi dolgokról. Kilétek a pártkörből, mert elveikre nagyon feltékenyek s ezeknek tisztaságát óvni tartoznak meg azokkal szemben is, a kik esetleg barátaiknak vallják magukat. Ismertetni ezután a szónok Eötvös ismert álláspontját úgy, a mint ez a Kossuthhoz intézett s lapunkban egész terjedelmében közölt előterjesztésben van kifejtve. Elmondja, hogy az ország közvéleménye a demokratikus elvek mellett nyilatkozott: annál sajnosabb, hogy a szakadás megis megtörtént. Hivatkozik Kossuth újabb kijelentésére, melyből látszik, hogy a kilépettek elvét mindenben helyesli. (Helyeslés)

Előadja ezután a szónok Eötvös turini utjának részleteit. Kossuth — ugymond — akarja a kibékülést, de nem a színpadi ölekezést, hanem az elvi alapon való maradandó egyesülést. (Helyeslés) A kilépettek megfogadták Kossuth tanácsát és nem hánytorgatták a történeteket, mert nem volnának méltók a választók bizalmára, ha e tanácsot nem fogadták volna meg. Kossuth megírta, hogyha ezen az alapon nem jöhet létre egyezés, — majd megírja az ő véleményét. Azt hiszi, hogy a kibékülésnek Kossuth által kijelölt feltételeit a párt tagjai mind elfogadják, mert Kossuth akarja. A kilépettek rajta lesznek, hogy a béke helyreálljon, de nem minden áron. Egyetlen egy elvüket sem áldozzák föl.

Horváth Ádám után beszélték: Pogányi József, Uray Imre és gróf Karolyi Gábor. A beszámolót társas-ebéd követte.

A társas ebéd után a közönség a városi műkertbe vonult, hol a pártgyűlés nagy érdeklődés mellett tartott meg. A gyűlés elnöke Szappanos István, jegyzőivé pedig Aigner Adolf és Kovács István kiáltattak ki.

Kupa Árpád a következő indítványt terjesztette elő: »Mondja ki az országos értekezlet, hogy a függetlenségi és 48-as párt csak úgy tehet

eleget magasztos hivatásának, ha a Kossuth Lajos kormányzó által adott, legutóbb Turinból hozott utasítás szerint jár el működésében és pártszakadást csak az esetben ismer el, ha lesznek, a kik emez utasítás ellen fognak működni.

Ezen indítványt egyhangulag elfogadták. Nagy Imre előadó az országos szervezkedés kérdésében teszi meg most előterjesztését. Az ország választókerületeit és köréit — ugymond — a gyűlésre meghívjuk. Vajon nem volna-e célszerű, a függetlenségi pártot, mely rövid idő alatt oly nagy hódítást tett, országosan szervezni a remélhető nagy siker érdekében. Ez a kérdés sokszor felmerült már, de nem odatört meg. Sok inzulturnak, meg nem engedhető dolgoknak vannak kitéve a választópolgárok. Jogaik elfecsérelése paktumok köttetés, egész választókerületek adatnak oda. Az országos szervezkedés mellett ilyesmi nem történhetnének. A vezérbizottság fontolóra vette, hogy van-e szükség erre, közt-hoz vezető-e? s annak taláta. Ezért a következő határozati javaslatot terjeszti a gyűlés elé (olvassa):

»Határozati javaslat. A magyarországi függetlenségi és 48-as pártnak Kecskemét városába összehívott és 1893. év jun. 25-én megtartott országos értekezlete kimondja határozat, hogy a párt országos szervezését elodázhatalan szükségnek tartja, erre nézve az első lépést megteendő, egy felerészben országgyűlési képviselők, felerészben vidéki választópolgárok által bizottságot küld ki az országos szervezkedés módjaitainak megállapítása végett, és miután másodsor a választópolgárok és választókerületek között létesítendő testvéries jó viszony és állandó összeköttetés czéljából szükségesnek tartja évenként az ország nagyobb városiban országos értekezletek megtartását; utasítja az országos pártszervezet módjaitainak megállapítására kiküldött bizottságot, hogy munkálalat a legközelebb tartandó országos pártértekezleten mutassa be.

Gulácsy Gyula első gyűlekezési helyül vagy Aradot, vagy Debreczent ajánlja. (Fölkiáltások: Ejen Debreczen!)

A gyűlés az indítványt elfogadja olyformán, hogy annak a képviselőkre vonatkozó passzusa elmarad s a szervező bizottság álljon a kecskeméti végrehajtóbizottság tagjainál és azokból, a kik az egyes választókerületekből a mai gyűlés után az elnökkel tagul jelentkeznek.

Az elnöki zárszóra került most a sor. — Szébb szavakkal — így szól az elnök — akárhogyan gondolkodom, nem zárhatnám be a gyűlést, mint a Kossuthhoz intézendő tavrirat

Az egész mindenség lábainknál terül el a várak, a falvak, a földek a földön hallania kell annak az elnyomott lázongó szívnek a dobogását.

Tudomány, költészet, művészet, mind csak ragyogó bálványképpé váltak, csupán arra való, hogy szerelem pogány templomának díszítésül szolgáljanak.

S ez a rózsaszínű felhőbe burkolózott mosolygó pogány istenség oltáron első áldozatul az ész fölaidozását követeli.

Körültünk, zsong hang minden, halk nesztitkos zene andalít elringat, édes bódulásba ejt. A rózsás templom áldozó oltárától fény emelkedik, egy tiszta légalak, újaját öntem emeli fel.

A meg tagadtott ész tüneménye, látomány képzelet alkotta jelenség. — Aztán eltűnik minden.

Csak pár pillanatnyi lázas látomány, képzelet volt az egész. A szív nagyot dobban, a vér, gyorsabban hullámozot s az agy kis nyomást érzett. Más nem történt.

Ki... ki a szabadda! A szobai levegő nehéz. Hiszen a langy fuvalom átlebent már a mezőn, talán tel se volt, itt egy csomó zöld fű, ott egy piros lepke röppent fel. A mohosfák tövével kibujt az ibolya level.

A kékly hegyek ormáról eltűnt a hó, a száraz galyak hamvas zöld szlnt váltottak a bennük keringő életnedv működésétől. Az erdőn tal kis falu harangja csendül.

Templomba hi. Minden, minden egy összhangzó imába olvad: Dicsértessék az Ur neve! De csak tovább, tovább, jobbjebb még jobbjebb az egig!

Te nyugtalan szív mit kívánsz meg? Hiszen már oly magasan vagyunk.

nak ezennel a következőkben javasolt szöveggel. (Halljuk! Halljuk! olvassa)

Kormányzó ur! A Kecskeméti tartott országos függetlenségi és 48-as pártértekezlet háláját és köszönetét fejezi ki azon bölcs utasításért, melyet partunknak legutóbb adni szívesen vala. Az értekezlet kijelenti, hogy ezt követni fogja mindenkor. (Általános lelkes eljenzés.)

A tagok tavozása előtt az elnöknek történt jelentések nyomán az országos szervező bizottság tagjai lettek: a mezővárosi kerületből Kupa Árpád, Makay Izidor; az érsekújváriból Aigner Adolf; a ceglédiből B. Molnár Sámuel; a nagykőrösiből Szentpétery Sándor; Kecskeméti az egész ezer bizottság, élén az elnökkel és Gulácsy Gyulával; a tapolcai választókerületből Csuppony Károly, Megyeri Miklós; a nagyvárosi választókerületből Deutsch Ignác, Antal Károly; a zala-szentgrótból Kublin János, Epstein Vilmos; a baksaiakból Tasy Miklós és Tasy Imre.

Este a műkert vendéglő helyiségeiben közcsoport volt; nyilvános felkötést azonban senki sem mondott, nehogy a gyűlés, meg az egész nap eseményeinek harmoniája a tegnaplabbról is megzavartassék.

Az ünnepségeket reggelig tartó tánczvigalom rekesztette be.

Magyar dunai hajózás. Bécsi hírek szerint a Wekerle és Steinbach pénzügyminiszterek közt lefolyt tanácskozások nemcsak a valuta-reform kiépítésének kérdéseit érintették, hanem a tárgyalások kiterjeszkedtek a Dunai Gőzhajós Társaság és a magyar állam közti fennfoglalt konfliktusra is. Lukács Béla ker. miniszter három bpsit elsőrangú pénzügyintézetnek egyelőre csak egész általánosságban és kötelezettség nélkül tervezetet nyújt át, a melynek értelmében a nevezett társaságokat felszólítja, hogy egy önálló Magyar Gőzhajós Társaság létesítése végett tíz milliónyi tőkét szerezzenek be, a melyből nyolcz millió forint elsőbbségi kötvényeket bocsátának ki, állami szubvenzióval biztosított a százeléki kamatozással. Az új társaság továbbá évente tíz millió forint szubvenziót kapna az államtól. Ezenfelül kartellre lépne az új társaság a magyar államvasutakkal. Osztrák részről e terv ellen azt hozták fel, hogy ez azzal a veszedelemmel járna, hogy idővel a Balkán-félsziget államai, nevezetesen Szerbia, Bulgária és Románia is emancipálni akarják magukat az osztrák társaságtól. A két pénzügyminiszternek állítólag sikerült ebben a kérdésben megállapodásra jutni.

BELFÖLD.

Lázítás miatt feloszlott népgyűlés. Pozsonyban vasárnap délután botrányos népgyűlés volt a Palfy-teremben. Zalkay a munkáslap szerkesztője a vagyonosok ellen lázított. Azt emlegette, hogy a Stefánia-uton paloták emelkednek, míg a munkások nyomorognak. A rendőrség eltűnt a szótól, a gyűlést feloszlatta, a jegyzőkönyvet az ügyészhez terjesztte.

Apponyi Szatmáron. Apponyi Albert gróf tiszteletere szombat este faklyasmenet volt, mely alkalmal Bözörményi Sándor üdvözölte Apponyit Vasárnap délelőtt 11 órákor tartotta meg Apponyi gróf beszédét, a mely délután 1 óráig tartott és telve volt a kormány elleni tamadásokkal. Délután 2 órákor 200 terített banket volt, melyen számos felkötést mondottak.

A debreczeni iparos-kör története.

Irtá: Grünvald József.

(Folytatás.)

Ugyanezen értekezlet küldötte ki azon 60 tagból álló nagybizottságot, mely az alapszabály tervezet kidolgozásával bízott meg. E nagybizottság 1883. február 24-én Jóna Dániel elnökle alatt ülést tartván, az alapszabályok elkészítésére albizottságot küldött ki, mely az előkészített alapszabály javaslatot 1883. június 17-én tartott rendkívüli alakuló közgyűlésnek rendelkezésére bocsátotta.

Ez alakuló közgyűlésen Jóna Dániel ideiglenesen megválasztott elnök örömmel jelentette, hogy a kibocsátott aláírási iveren már is több mint 300 tag irta be magát tagul, melynek alapján a közgyűlés az iparoskört megalakítottak nyilvánította.

Ezután az alapszabály javaslat olvastatott fel, melyet a közgyűlés lényegtelen módosítás után elfogadott s megerősítést végett a m. kir. belügyminiszterhez felterjeszteni határozott.

Az iparos-kör első tiszviselői karát a közgyűlés választotta. Elnökül természetesen a kör létrehozása körül oly kiváló érdemeket szerzett Jóna Dániel lett egyhangú lelkesedéssel megválasztva, de ő e tiszte, hivatkozva nagymérvű elfoglaltságára elvállalni nem volt hajlandó, s csak midőn a jelenvoltak kijelentették, hogy inkább hagyják a kört feloszlatni, de más elnököt nem választanak, engedett a kérelemnek, nehogy a már megalakított műközökára tétessék. Alelnökök lettek: Szikszay Lajos, Borsányi Viktor; titkár Vadon Sándor, jegyző Mayer Gábor, pénztárnok Mayer Ferencz,

KÜLFÖLD.

A korinthusi csatorna megnyitása. A korinthusi csatorna építési vállalata kijelentette a kormánynak, hogy a munkalátakat július 8-ára befejezik s akkor beeresztik a csatornába a vizet. A csatorna ünnepélyes megnyitása valószínűleg július hó 16-án történik meg.

Az orosz trónörökös Londonban. Pétervár, jun. 26. A trónörökös t. hó 28-a és 30-a közt Berlinen át Londonba utazik.

Életpályák.

Tanuló ifjúságunk a Muzsák szentelt csarnokait elhagyja, hogy a tiz havi farsadalmakat kipihenhesse.

Kapuzaras előtt vagyunk! A tantermek ajtai bezáruinak ifiaink mögött, kiknek egy része arra a pontra jutott, hogy pályát választson.

Korántsem szabad hinnünk, hogy ez ifjainknak valami közönséges, könnyű gondot adna.

Attól függ, vajlon van-e bennük komoly törekvés, az előrehaladás iránt.

Ezer meg ezer családban merül fel most a kérdés: mi legyen a fiuból? Vagyoni viszony, pártfogás, családi tradíciók mind figyelembe vetendek, de sokszor a már már helyes irányú megállapodást az előteletes terde nézet teszi tönkre, s egy csapással uti agyon, minek aztán rendszerint a jobb sorsra érdemes fiatal ember lesz áldoztatva.

Szerencsétlen pályaválasztás által tömérdek szép remény foszlott széjjel: s hany fiatal ember jövője lett már az által semmivé!

A csak kevéssé is vagyonos polgári osztály többnyire papot és kisebb tiszviselőt öbajit látni fiaiban. Ezeknél ez a fő törekvés. Pedig mennyivel előnyösebb volna iparunk fejlődésére nézve, ha a vagyonosabb iparos osztály gyermekeiből az oly annyira kívánatos intelligens iparos nemzedék állhatna elő.

A pápi pályára irányuló törekvést, bármely vallás felekezettel is értjük. Ott, aki tanulmányait befejezte, biztos, habár sokszor nem éppen fényes anyagi jöletet szerez magának.

De midőn a tiszviselői, főleg a kisebb hivatalnokai pályá fele özőnik az iparos sarkadékat, annak már kevésbé látjuk be helyesegét.

A czifra nyomorúság sehol sem jelentkezik meztelenebbnél, mint épen a kisebb javadalmazású tiszviselői osztálynál.

A középosztály gyermekeit ügyvedekké, orvosokká, bírósági s megyei tiszviselőkké neveli s csak kivételesen tér el itt ott a családi tradícióktól.

Mint rendkívüli eset tűnik fel, ha a középosztály gyermeke a kereskedői pályára lép. Pedig nagyon öbajtandó volna, ha a vagyonos középosztály tömegesebben keresne fel a kereskedői pályát és főleg fóképben azért, mert kereskedelmünket teljesen magyarrá gyurná át milyennek mai napság a legjobb akarat mellett sem mondhatjuk, legteljebb csak az esetben, ha önmagunknak hízelnünk akarunk.

Pedig számtalan példa tanúsítja, hogy a középosztálynak kereskedői pályára lépett sarkadékat, épen ezen osztályhoz tartozasuknál fogva, a kereskedő-világban kiváló szerepet visznek, s oly tekintélynek örvendének, minőnek esetleges tradícionális életpályákon sohasem örvendettek volna.

könyvtárnok Grét József, gazda Lőrincsak László, ügyész Nagy Ferencz. Ezen kívül megalakítottak a 80 tagból álló választmány.

Ezzel a debreczeni iparos-kör megkezdte működését.

Első választmányi ülést 1883. jul. 6-án tartotta az iparoskör, melyen egy alkalmas helyiség kibérlése, szakbizottságok szervezése, valamint házszabályok készítése iránt történt intézkedés.

Az 1883. aug. 15-én tartott választmányi üléstől már nevezetes mozzanatokról tehetünk feljegyzést. Elnök Jóna Dániel ugyanis jelentést tett arról, hogy az azon év jul. 22-ik napján városunkban idözött földmívelésügyi és ker. miniszter gr. Széchenyi Pál tiszteletere városunk iparos polgárai egy kitűnően sikerült faklyás zenét rendeztek, mely alkalommal az iparosok nevében és megbízásából üdvözölte a minisztert, ki a nem várt kitüntetés személyesen is megköszönte előtte. Elnöknek a jelentése örömmel és köszönettel vétett tudomásul, mert ez is a még csak most alakult kör hírnevének emelésére szolgált s igazolta létjogosultságát.

Ugyanez ülés hagyta helybe a kör helyiségének kibérlésére vonatkozó intézkedést s ennek folyamánva volt, hogy a kör első helyisége a mostani Kossuth-utcai Fried-féle házba helyeztetett el, melynek ünnepélyes megnyitása 1883. szept. 2-án folyt le. Végül bejelentetett, hogy a kör felszerelése a kör tagok részbeni adományozásából szerezettek be.

Az iparoskör élén álló lelkes és ügybuzgó férfiak belátták azt, hogy városunk ezen fiatal testülete csak úgy felelhet meg kitűző czelejának, ha figyelmét nemcsak a helybeli vi-

Ugy gondoljuk, hogy néhány évtizednek le kell még zajlania, míg odajutunk, hogy az egyes pályák iránt való előlétele még csirájában is kivész.

Mig a középosztály gyermeke a gyógyszerészhöz is csak finomabb kiadású kalmárt lát, addig e téren nem fogunk vezérszerepet játszani s addig nem is lesz testestől lelkestől magyar jellegűnek nevezhető hazai kereskedelmünk.

Hanem van egy pályá, melyet a polgári osztály gyermekeinek éppen úgy, mint a középosztály fiainak hazafias kötelessége volna lehetőleg okkupálni.

Értjük a katonai pályát, illetve a császársági és kir. hadsergő magyar ezredeimél valamint a magy. kir. honvédségnél levő tisztii állásokat.

Intelligens fiatal embereink sehol, egyetlen pályán sem érik el azt, mit a katonai pályán.

A husz-huszonné éves fiatal embernek már oly anyagi ellátása van, a minőt hasonló korban kevés pályán, és csak kivételesen érhetni el, s a mai időben a katonai pályá is épen úgy kenyérkereseti pályá, mint bármely más.

Ez előnyös anyagi körülményen felül különben hazafias kötelességünk is volna okkupálni a tisztii helyeket.

E pályán tért foglalni hazafias kötelességünk főleg ha tudjuk azt, hogy legmagyarabb ezredeink tisztjei is csak alig harmad részben született magyarok.

Magyarezredeink magyar szellemét fentartani az intelligens magyar ifjúság van hivatva az által, ha tömegesebben választja a katonai pályát, s ha a tisztii bojtra, mint egy éves önkéntes, — nemcsak műkedvelésből törekszik, hanem ha a katonai pályát kenyérkereseti pályának is tekintti.

Határidő-naptár.

Jun 30. A fűmiek Debreczenbe érkeznek.
Jul 2. Baromi-tenyésztők közgyűlése.
Jul 4. A Gőnczy-egylet közgyűlése.
Jul 4. Jászai Mari és Hügelmann Laura hangversenye a »Bika«-szálloda díszteremben.
Jul 8. Kaszás Gábor táncpróba-estélye a Margit-fürdőben.
Aug 27. A függetlenségi párt nyári tánczvigalma a Margit-fürdőben.

Ujdonságok.

Fehér Hermann.

A »Bika«-szállodának széles körben ismert s népszerű bérleje: Fehér Hermann, tegnap d. u. 6 órákor elhunyt. A városban csakhamar elterjedt a halál híre s öszinte részvétet keltett mindenfelé. A jószágos arcú öreg urat nemcsak Debreczenben, hanem messze vidéken is ismerték, hiszen a debreczeni »Bika«-szállodában nap-nap mellett sok idegen fordul meg, kik mindannyian elégedetten távoznak el a barátságos, valóságos vendégszerető vendégfogadóból. — Hogy e vendéglő közkedveltségére s országos híre tett szert: az a boldogultnak az érdeme, ki vendégeinek pontos kiszolgálást, kényelmes s barátságos oltónt biztosított. — Arra termett ő, hogy mintá vendéglős legyen, ne egyszerű üzlet-ember, hanem olyan vendéglős, ki e szakmát patriarhális magyar vendégszeretettel párosítja. Szerették is e tulajdonait s Debreczen városa, mint a vendéglő tulajdonosa, mindig szívesen újította meg vele a szerződést. József főherczeg, midőn Debreczenbe jött, mindég a Bika-vendég-

lőbe szállott s örömeit elbeszélgetett a jó kedélyű öreg ural. — Fehér Hermann 1823-ban született Tokajban, 1852-ben jött Debreczenbe s 1852-től 1854-ig a »Fehér Ló«-vendéglőben volt alkalmazva, — 1854-től 1857-ig a Széchenyi-utczán, az akkori »Zöldfa«-vendéglőben működött s gazdag tapasztalatokat szerezte vette át 1858. elején a »Bika«-vendéglőt, melyet azóta állandóan bérlett. — Családjá, melyhez már eddig is számos részvét-level és távirat érkezett, a következő gyászjelentést adta ki: „Mély fájdalomtól megtört szívvel tudjuk a felejtethetlen jó férjnek, édesapának, nagyapának, vőnek, apósának, sógorának s az összes rokonok nevében is néb. Fehér Hermann városi bizottsági tagjának, a »Bika«-szálloda bérlelőjének t. hó 26-án, d. u. 6 órákor, hosszas szenvedés után, életének 70-ik évében történt csendes kimúlását. Felejtethetlen drága halottunk bült tetemei t. hó 28-án d. u. 4 órákor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a »Bika«-szállodából, a kistemplomban tartandó gyászima után a hatvan-u. temetőben levő családi sírba örök nyugalomra tetetni, mely végtessegtételre rokonainkat, barátainkat bánatos szívvel meghívjuk Debreczen, 1893. jun. 26-án. Bánatos neje: Özv. Fehér Hermanné sz. Rotter Klára; — gyermekei: Erzsébet, férjével Hazelmájer Istvánnal és gyermekeivel, Domokos, nejevel Szélhoffer Emmával és gyermekeivel, Karolina, férjével Chytil Ferenczcel és gyermekeivel, Imre, cs. és kir. hadnagy, Mariska, férjével Slezak Vinczéval, Geza, cs. és kir. hadapród növendék, Emil, Miklós, Olga, Margit és Józsi. Após és anyós: Rotter Lajos cs. és kir. ny. bányá titkár nejevel Mayer Klárával; sógorok: Kleimlein Károly családjával, Ebel Károly családjával, Fabian Lajos családjával, Rotter Antal cs. és kir. százados, Rotter Lajos családjával, Rotter Rudolf könyveió, Schmid Ede m. kir. postafelügyelő családjával. Áldás és béke lengjen felejtethetlen porai felett!

Az öngyilkos tanuló temetése.

Tegnap d. u. temettek el rendkívüli részvét mellett Takács Imrét, a debreczeni kereskedelmi akadémia II-ik évfolyamának ösneméket. Sok öngyilkossági eset felelt csakhamar naprendre tér a közönség, de ezzel a szerencsétlen ifjával, kinek sorsára valóban ráillik a »tragikus« jelző, sokat foglalkozott eddig is még ma is kemény hangok ballasztanak ama tanári tapintatlanság ellen, melynek híre a közönség közé kiszivárgott. Igaz ugyan, hogy Takács Imre nem tartozott az ugynevezett »b tanuló« közé, de az is igaz, hogy egy már megtett ifjával, mint ő volt, nem szabad a tanár uraknak úgy banni el, mint egy gyermekkel, kinek kedély-világát a guny fulanjka még nem rombolja szét. Annál kevésbé szolgált rá Takács Imre az ilyen eljárásra, mert hiszen az alsó fokú kereskedelmi iskolát — épen Debreczenben — kitüntetéssel végezte s év végén jutalmát is kapott. Saját tanárai beszéltek rá, hogy próbálja a kereskedelmi akadémiát is elvégezni. Megpróbálkozott vele. Amde ez a feladat erejét ugyancsak próbára tette. Ernyedetlen szorgalmat fejtett ki, megválaszolt minden eshetetlen mások — mint a káknán is csomót keresők előtt kifogás alá, de az eredmény, melyet felmutatott, mindazáltal gyöngye volt. Az e felelt elégedetlenséget azonban oly formában tudatták vele, mely nem fokoztaiban szorgalmára buzdította, hanem a kétségbeesés karjai közé kergette. Előtte állott az a sötét tudat is, hogyha a vizsgálaton megbukik, 3 éves katonai szolgálat vár rá. Nem esoda,

Párbaj. Kardbárhaj folyt a honvédségtanyáczan. Sz. honvédsérsülést szenvedte.

Történelm. 9-én a Kolozsvári havasokra, a Fényben. Erkezes Bagei vonatokat, a rissé szállodában, 7 órákor. Megér-csatahelyen lesz a gyűlés, történelmi alapítása. Délután lepen társas ebéd, visszatérés Bánydon fogatot akart sasebden részt a tavrítalag jelentőselem Lapok szerEhéd 1 tri 50 ké mélyenkent 1 tri fűrésztelap épület lanynyal lesz kir

Ártatlanság. rendőrség tudvale külvárosokban es nyaján, temetőikbe elterülő tisztas és a mindennemű es is négy embert h városbuzara, kik lalkozás nélküli es tatlannal kerüit gálat ugyanis kider tiltakozó eslkanyá a szőlőskertbe ak lálta s mittán ak arkárván visszatér tejet a me-ter-utá hat ez' alkalmom fogott.

Nyilván. a nagyerdőn sátor kör» könyvtárna ja ság tagjainak névs Roncsik Lajos jegtárnok, Horváth J Bekényi Peter, Bu Andras, Fehér Sarvath János, Horvá raly Gyula, Konkó ner Adolf, Nemeti Papler Ferencz, zsel, Pósalaki Mik Antal, Török Gábor uraknak; továbbá fiatal rendezőknek.

(Folyt. köv.)

